

רים ויצא אידומן. הם אינם מזומנים לכתיהם של אנשים נשואים, נאלצים למי צוא חכרתם במקומות שלא תמיד עונים על צרכיהם ודרישותיהם, ונופלים קורבן לאנשי עסקים מזומנים.

יחסה של החברה הישראלית אל החוג הרחב של הבודדים הוא אותי קלון על מיצהח. ככתבה זו, השנייה בסדרה, נפי קרות בעיותיהם הפלדיות והפרטיות של הבודדים והבודדות, ואת היחס כלפיהם על כל היבטיו.

אחת הבעיות הכאובות ביותר כפי חברה אנשית מודרנית היא בעיותם של האנשים הבודדים. כחכרה הישראית של היום מצוים אלפי אנשים שלא מצאו להם בניווג לחוק עימם את חייהם, או התגרשו, אך החברה הישראלית הנאחזת במוסדי הנישואין העתיק, אינה עושה דבר על מנת לעזור להם. לחיפך — היא מדגישה כפניהם שובי ושוב, בכך הצורות האפשריות, שעובדת היותם בלתי-נשואים חופכת אותם יציר

הגרועה היא טרד קל

מאת בלה גת

גירושי הייתי מסנוור לפתע מהחופש. לא הייתי חייב לשום אשה די-יוחשבו על מעשי, שוב לא הייתי קם עם נקפות מצפון על השקרים שסיפרתי לאשתי — השתדלתי לנצל כל רגע. במשך כל תקופת נישואי, שארכו 15 שנה, לא הצלחתי לקשור כל-כך הרבה קשרים אינטימיים עם נשים כפי שקשרתי אחר-כך במשך חודש. הופתעתי מהקלות שבה הנשים נצינות לגברים, והופתעתי עוד יותר מהיעדר התביעות מצידן. לאחר-מעשה, שבעתי מי קשרים אלה עד כדי בחילה.

התחלתי לחפש קשר יציב יותר, לאחר שהמציאות החלה לטפוח על פני. נשארתי בלי דירה, הייתי חייב לשלם דמי-מוזנות, הייתי מודאג בקשר לסידורי הביקור של שלושת ילדי אצלי. יידי ימי נישואי חדלו להיפגש עימי, כי תמיד הם היו הידידים המשותפים שלי ושל גרושתי.

הפסיכולוגית ורדה רויאל-ויזולטיר מאשי-רת: „גברים גרושים סובלים מבידודות יותר מאשר נשים. להן יש משפחה, ילדים, מאידך — הגברים חופשיים יותר בהרפת קות-אהבים, אך תמיד תהיה לגביהם בעיית הלהיות-לבד-בין-ארבעה-קירות.

ולגבי בעיית הבידודות של כלל הגרושי-ים/ות היא טוענת: „הרבה אנשים גרושיים הפכו בודדים, ייתכן מפני שאיבדו הרבה ידידים. משום שבהיותם נשואים, היו להם חברים משותפים, ולאחר הנישואין לא נוח לידיד של אחד הצדדים לבוא לכלל מעורבות עם הבעיה האישית של הגירושין.”

כאשר יוסיף לבוא בחברתם של ידידיו מימיה-נישואין, ירגיש בחדד שבעתים, כפי שאכן מעיד שמואל עזריאל, גרוש זה שמונה שנים, בן 45: „אהאי שהתגרשתי,

בכל תוקף, אבל הוא מבטיח לי יחס מיוחד, בטענה שהוא אינו, כמו כל האחרים.

לפני שנים, יחס הגברים לנשים היה הרבה יותר חיובי. ככל שחולפות השנים, גובר יחס הויולול שלהם לאשה. כבר מזמן הגעתי למסקנה שהנשים אשמות בבידודן — הן נותנות לגבר הקלות מי ניות. נשים בודדות מחפשות לא רק מין, אלא חמימות והבנה, ואת זה הן לא משיינות. הן חושבות שאולי ישיגו זאת דרך המיטה, אבל זו אשלייה, שלהתסכח ממנה כואב מאד.”

אם מתוך „דיאלוג” זה משתמעים דבריים על בדידותם של האנשים הפנויים בכלל, הרי פייכמה חמורה הבעיה לגבי הגרושים.

אם סבור משהו שהגבר הגרוש חוגג את חירותו המחודשת בבילויים סוערים בחיקן של נערות ופחפיות שאותן הוא מחליף חדשים לבקרים, ושקרה-טלפון שלו עמוס בקריאותיהן של מעריצות, אינו אלא טועה.

מספר ג.י.: „בחודשים הראשונים אחרי

הרי עוד קודם שהספקתי לסיים את שתיית הקפה, הגברת כבר שכבה עירומה במיטה וחיכתה לי ואני, כמובן, הייתי חייב להור כית את מה שמצפים ממני.

„הרפתקה כזו מתחילה ומסתיימת במיטה. אני יוצא שבע מבחינה מינית, אבל רעב שיבעתיים לאשה-ידידה, שותפה ורבינה. הגעתי למסקנה שהנשים מבטלות את ריגשותיהן בפני המתירנות. הן חושבות שהיענות-בזק לגבר, היא אות לנאור רותן. ולא היא.” אום הגבר.

א ידנה גושן אינה מכירה כלל את ג.י. שגם הוא חתך מייצג מיקרי מי תוך כמה עשרות גברים פנויים שהביעו דיעות דומות, אך למרות זאת, תגובתיהם לנושא נשמעת כדיאלוג: „כאשר גבר יוצא לבלות עם אשה, הוא משתדל להוציא עליה מה שפחות” טוענת אילנה, ו„אחר-כך מלווה אותה ברוב טובו הביתה ומזמין את עצמו אליה לכוס-קפה” או שהוא מזמין אותה אליו. כאשר זה קורה אצלי, תמיד מתחיל ויכוח — אני מסרבת

”מה שחסר לי, גברים לא יכולים להעניק לי — חמימות, הבנה, ידידות.” טוענת אילנה גושן, גרושה נאה, מורה לאמנות בת 30.

אילנה מהווה חתך מייצג מיקרי מתוך עשרות נשים צעירות, נאות, משכילות ופנויות, שהשמיעו דיעות והות. אבל מי אמר שאפסה תיקווה מהארץ? — „כאשר גברים ממודעי שמעו שאני גרושה, במיוחד הנשואים שבהם, מייד הציעו לי את שירותיהם המיטתיים” מספרת שרה סייקס, גרושה בת 34, מזכירת בתוראן.

לאחר גירושי, חיפשתי אצל הנשים ש-אותן פגשתי ידידות, הבנה ושפה-משותפת. מספר ג.י. כלכלן יפה-תואר בן 40, גרוש זה שנה ואב לשלושה, „אבל עדי-מהרה מצאתי את עצמי, כימעט בעל-כורחי, במיטחן. כאשר הזמנתי אשה שי-מצאה חן בעיני לכוס-קפה בביתה, או כי-אשר העותי להזמין עצמי לביתה, נתקלתי בחומת חשדנות מלווה בתוקפנות. התגובה היתה זהה: „אני לא מה שאתה חושב.” וכי איך אני יכול לפתח ידידות והבנה עם אשה, באמצעות ישיבה בבתי-קפה או הליכה לקולנוע ומועדוני-לילה? וב-מיקרים שכבר היתה היענות להזמנה כזו,

שרה סייקס: „שירותים מיטתיים” דיקלה תדמור: „אסתכלים כעל מיסכנה”

”אני שבע מבחינה מינית, אבל רעב שיבעתיים לידידה מבנה”

עוד המשכתי לבוא אל החברים הוותיקים שלנו, אבל הם נתנו לי הרגשה של גלגל חמישי. אני מרגיש מופלה בחברה, בגלל היותי לבד.”

ב עורך הגבר הגרוש יכול להתנחם בהפגת מתחו ובידודותו על-ידי בילוי בלתי-מחייב ללילה או לשבוע, הרי הגרושי, שהיא לרוב מטופלת בילדים, אינה יכולה להרשות לעצמה מתרות כגון אלה. אם משום היותה אם, ואם מעצם היותה אשה שעליה חל טאבו „להתפקד” כפי שאישרה אילנה גושן: „הגרושה נחותה לעומת הגרוש, כי היא לא יכולה לזווג כלום. וכאשר היא יוזמת בכל-יזאת סבור הגבר שהוא יכול לנהוג בה כרצונו. מער-כת-היחסים בין גברים ונשים בנוייה על